

Regeringens proposition

1982/83: 171

om reglering av priserna på fisk, m. m.;

beslutad den 7 april 1983.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

SVANTE LUNDKVIST

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag om reglering av priserna på fisk under budgetåret 1983/84.

JORDBRUKSDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1983-04-07

Närvarande: statsrådet I. Carlsson, ordförande, och statsråden Lundkvist, Feldt, Sigurdson, Gustafsson, Leijon, Peterson, Boström, Bodström, Göransson, Gradin, R. Carlsson, Holmberg, Thunborg

Föredragande: statsrådet Lundkvist

Proposition om reglering av priserna på fisk, m. m.

1 Inledning

Regeringen uppdrog den 11 november 1982 åt statens jordbruksnämnd att, efter överläggningar med fiskets förhandlingsdelegation och nämndens konsumentdelegation, avge förslag beträffande prisregleringen på fisk under budgetåret 1983/84. Förslaget skulle utformas med utgångspunkt i de av riksdagen år 1978 beslutade allmänna riktlinjerna för fiskeripolitiken och de år 1981 beslutade riktlinjerna för prisregleringen på fisk. Nämnden borde även avge förslag till disposition av medel ur prisregleringskassan för fisk för att bestrida kostnader för utsättning av laxfisk och ål.

Jordbruksnämnden har i skrivelse den 23 februari 1983 inkommit med sina förslag med anledning av uppdraget. Nämndens skrivelse bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga*.

I prop. 1982/83: 100 (bil. 11 s. 60) har regeringen föreslagit riksdagen att, i avvaktan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1983/84 till Prisreglerande åtgärder på fiskets område beräkna ett förslagsanslag av 1 000 kr. Jag anholder att nu få ta upp denna fråga.

2 Föredragandens överväganden

Riksdagen beslöt år 1978 om nya riktlinjer för prisregleringen på fisk (prop. 1977/78: 112, JoU 1977/78: 23, rskr 1977/78: 272). Mot bakgrund härav tillämpas ett nytt prisregleringssystem, normprissystemet, fr. o. m. budgetåret 1981/82 (prop. 1980/81: 198, JoU 1980/81: 37, rskr 1980/81: 423).

Formerna för det nya prisregleringssystemet innebär i huvudsak att

normpriser och normkvantiteter för olika fiskslag fastställs av statsmakterna efter förslag av jordbruksnämnden. Regleringen sker bl. a. genom att pristillägg och överskottspriser betalas ut. Nämndens förslag föregås av överläggningar mellan jordbruksnämnden, konsumentdelegationen och fiskets förhandlingsdelegation. Nivån på normpriserna avvägs så att den i princip ger fisket kompensation för ökade kostnader och fiskarna en rimlig ersättning för sitt arbete. Normkvantiteterna anger för vilka kvantiteter pristillägg utgår och fastställs i syfte att hindra att prisstödet leder till icke önskvärda överskott av konsumtionsfisk.

Prisregleringen finansieras i första hand med medel ur prisregleringskassan för fisk. Till prisregleringskassan förs prisregleringsavgifter samt införsel- och utförselavgifter på fisk m. m. Prisregleringsavgift tas ut på svensk fångad saltvattensfisk och på importfisk av motsvarande slag med stöd av lagen (1974: 226) om prisreglering på fiskets område. Avgiften är i regel 6% av inköpspriset resp. av importvärdet.

Prisregleringen sker i avräkningsprisledet, dvs. det led där fiskarens egen försäljning sker.

Pristilläggets storlek beslutas av jordbruksnämnden för regleringsperioder om fyra till fem veckor. Vid sitt beslut har nämnden att i första hand ta hänsyn till uppnått avräkningspris, s. k. jämförelsepris, som utgör ett genomsnitt för hela landet.

Pristillägget skall inte motsvara hela skillnaden mellan jämförelsepris och normpris. Frågan om storleken av den andel av skillnaden mellan normpris och jämförelsepris som bör utgå i pristillägg tas upp i överläggningarna. Beräkningen av jämförelsepris och utbetalning av pristillägg görs av regleringsföreningen Svensk fisk, ekonomisk förening. Genom statens pris- och kartellnämnds försorg sker en fortlöpande uppföljning av partipriser samt en analys av kostnader och marginaler hos förstahandsmottagarna.

En lägsta prisnivå skall upprätthållas för den fisk som säljs på marknaden. Fisk som inte kan säljas till lägstapris skall övertas av Svensk fisk. För dessa överskott betalar föreningen ett s. k. överskottspris.

Det ankommer på Svensk fisk att inom ramen för direktiv som ges av jordbruksnämnden fastställa lägstapriser och överskottspriser för normprissatta fiskslag liksom att besluta om övriga stödåtgärder inom ramen för den löpande verksamheten. Jordbruksnämnden meddelar närmare bestämmelser om pristilläggen och om hur utbetalning av pristilläggen skall ske.

För att tillgodose konsumentintresset skall prisdämpande åtgärder kunna vidtas om priserna överstiger fastställt normpris.

När det gäller dispositionen av de medel som ställs till Svensk fisks förfogande tillämpas systemet enligt följande. Statsmakterna fastställer på förslag av jordbruksnämnden en medelsram för prisregleringen under budgetåret. Jordbruksnämndens förslag till medelsram skall utöver ramens totala storlek innefatta förslag om uttag av prisregleringsavgift samt till-

delning av medel ur prisregleringskassan och konjunkturutjämningsfonden. Inom medelsramen får Svensk fisk täcka de totala kostnaderna för regleringen, dvs. för pristillägg, inlösen av överskott samt för administration och upplysningsverksamhet. Utöver den angivna medelsramen får föreningen för att täcka de totala kostnaderna för prisregleringen även använda de räntor som flyter in på föreningens och konjunkturutjämningsfondens medel. I den mån de medel som på angivet sätt ställts till föreningens förfogande inte förslår för att täcka kostnaderna för prisregleringen under ett regleringsår får föreningen vid oförutsedda behov ta i anspråk medel ur konjunkturutjämningsfonden intill högst en fjärdedel av fondens behållning. Jordbruksnämnden får medge att mer än en fjärdedel förbrukas. Fondens behållning får inte utan regeringens medgivande understiga 10 milj. kr.

Fisk som övertas av Svensk fisk som överskott försäljs av föreningen. Vissa medel utöver marknadsintäkterna kan disponeras av föreningen för inlösen av överskotten från fiskaren/fiskelaget. Ifrågavarande medel anges som en delram inom den totala medelsramen och skall utgöra grund för föreningens överväganden om överskottspriser under det kommande regleringsåret.

Efter överläggningar i enlighet med regeringsuppdraget har statens jordbruksnämnd lagt fram förslag om reglering av priserna på fisk m. m. under budgetåret 1983/84. Förslaget har biträttts av de båda delegationerna. Jag övergår nu till att behandla nämndens förslag.

För sill/strömming väntas fångstutrymmet för år 1983 uppgå till ca 132 000 ton vilket motsvarar 1982 års nivå. Fångsten år 1982 uppgick preliminärt till drygt 130 000 ton. Fångstutrymmet för torsk förutses för år 1983 öka jämfört med år 1982. Uttryckt i landad vikt kan fångstutrymmet väntas bli ca 68 000 ton. Fångsten år 1982 uppgick preliminärt till 43 000 ton. Liksom förhållandet är beträffande sill/strömming, kommer huvuddelen av fångsten av torsk att tas i Östersjön.

När det gäller avsättningsutrymmet för sill/strömming har under en följd av år 35 000–40 000 ton av svenska fiskares fångster kunnat avsättas på den inhemska marknaden. Detta innebär att endast ca 1/3 av fångsten kan avsättas i Sverige. Övrig fångst exporteras i huvudsak till Danmark i oerett skick. En mindre export av filead sill/strömming till främst Danmark och Västtyskland förekommer. Ansträngningar görs att förbättra distributionstekniken för färsk sill. Om dessa försök lyckas bör den inhemska avsättningen kunna öka till åtminstone 45 000 ton per år, vilket skulle ha en positiv inverkan på avräkningspriserna.

Vad gäller torsk avsätts större delen av fångsten inom landet. Man torde kunna räkna med att den svenska marknaden kan ta emot ca 30 000 ton torsk per år, varav ungefär hälften används för beredning av frysta filéer. Det senaste året har varit präglad av internationell brist på torsk, vilken tidvis har förstärkts av tillfälliga fångstnedgångar p. g. a. väderleksförhål-

landena. Mot slutet av 1982 och i början av 1983 avräknades torsken mer än normpriset p. g. a. den internationella knappheten.

Konsumtionen av fisk torde bl. a. påverkas av priset på andra livsmedel, i synnerhet kött och fläsk. Således bör förändringar i konsumentsubventionerna på vissa baslivsmedel påverka konsumtionen av fisk.

Med hänsyn till de mycket kraftiga prisökningarna på torsk som skett under hösten 1982 är det osäkert om någon markant förbättring i relativpriset till kött har skett för detta fiskslag.

Sillpriserna har ökat betydligt långsammare än torskpriserna och relativpriset gentemot kött har förbättrats. Ännu kan dock ingen ökning i konsumtionen av sill utläsas av konsumtionsstatistiken. Med förbättrad distribution bör dock på sikt viss ökning av konsumtionen komma att ske om nuvarande relativpriser gentemot kött består.

Vad gäller andra fiskslag än sill och strömming finns ett påtagligt importbehov eftersom de svenska fiskarnas fångster inte täcker efterfrågan.

Prognoser för prisutvecklingen för regleringsåret 1983/84 är enligt jordbruksnämnden ytterst svåra att göra bl. a. till följd av det starka inflytande som de internationella priserna har på prisbildningen i Sverige. Jordbruksnämndens bedömning av kostnaderna för pristilläggen på normprissatta fiskslag bygger på följande grunder. Avgörande för utvecklingen av sillpriserna är den europeiska marknaden. Tillförseln till denna kommer sannolikt att öka under 1983 då man kan förvänta att det legala sillfisket i mellersta och norra Nordsjön återupptas. Därmed minskar utrymmet för tredjelandsexportörer samtidigt som konsumtionen, åtminstone i Väst-tyskland, som är den största marknaden i EG, minskar. Dessutom föreligger risk för att en inte betydelselös del av den svenska sillexporten drabbas av en tull på 15% i EG under vintern 1983/84. Det synes därför föga troligt att sillmarknaden, som varit instabil sedan sommaren 1981, kommer att förbättras.

Utsikterna för torskmarknaden är bättre. Torskpriserna på den europeiska marknaden har stigit mer eller mindre oavbrutet sedan sommaren 1982. Sedan årsskiftet 1982/83 har mycket höga priser noterats. Dessa har dock varit betingade av bl. a. ogynnsam väderlek varför en tillbakagång väntas under våren 1983. Det är emellertid troligt att torskpriserna kommer att ligga kvar på en relativt hög nivå under 1983/84.

Vad gäller priserna på övriga normprissatta fiskslag samt kokräka förväntas inte några mer betydelsefulla prisändringar.

Behållningen i Svensk fisks konjunkturutjämningsfond uppgick den 1 juli 1982 till 41,7 milj. kr. vilket innebär en minskning med 6 milj. kr. jämfört med föregående år. Motsvarande belopp för jordbruksnämndens prisregleringskassa var 28 milj. kr. resp. 5,7 milj. kr. Prisregleringsavgiften beräknas tillföra prisregleringskassan ca 50 milj. kr. för innevarande regleringsår. Härtill kommer ränteintäkter på de medel som är inestående i fonden resp. kassan, sammanlagt ca 10 milj. kr. De sammanlagda tillgångarna under året kan således beräknas till ca 130 milj. kr.

Prisregleringen under innevarande regleringsår kommer enligt jordbruksnämndens nuvarande bedömning att kosta sammanlagt ca 80–90 milj. kr. Det skulle i sin tur innebära att tillgångarna i jordbruksnämndens prisregleringskassa och Svensk fisks konjunkturutjämningsfond sammanlagt skulle komma att uppgå till 40–50 milj. kr. per den 1 juli 1983. Härtill kommer ca 53 milj. kr. i intäkter. Sammanlagt skulle därmed ca 100–110 milj. kr. vid oförändrade prisregleringsavgifter stå till förfogande för prisregleringen under regleringsåret 1983/84. Härtill kommer de budgetmedel, sammanlagt 50 milj. kr. under budgetåren 1982/83 och 1983/84, som bör tillföras prisregleringskassan enligt prop. 1982/83: 101. I propositionen anføres att beloppet bör användas för att förebygga prishöjningar på fisk. För 1982/83 har riksdagen nu anvisat (JoU 1982/83: 23, rskr 1982/83: 142) 25 milj. kr. Nämnden och delegationerna har enats om att föreslå att de medel som beräknats för innevarande regleringsår så långt möjligt bör användas för tillfälliga prissänkande åtgärder för vissa fiskprodukter. Resterande 25 milj. kr. skulle tillföras prisregleringskassan och därmed motverka en höjning av prisregleringsavgiften redan från 1 juli 1983.

Som utgångspunkt för förslaget till normpriser har nämnden haft normpriserna för innevarande regleringsår. Dessa har räknats upp med hänsyn till produktionskostnadsutvecklingen och löneutvecklingen för de stora löntagarkollektiven. Vidare har avdrag gjorts för en viss rationaliseringsvinst. Sammanvägt innebär detta en uppräknings med 10,5 %.

Nämnden och delegationerna har efter förslag från fiskets förhandlingsdelegation enats om att föreslå att finansieringen av en trygghetsförsäkring för fisket får ske inom ramen för medel som beräknats bli tillförda regleringen för 1983/84. Förhandlingsdelegationens förslag har sin grund i en tidigare framställning till regeringen från Sveriges fiskares riksförbund angående finansieringen av försäkringen. Regeringen överlämnade framställningen till jordbruksnämnden att tas upp i överläggningarna om prisregleringen för fisk. Försäkringen omfattar bl. a. liv-, sjuk- och arbetsskadeförsäkring och avser att utgöra ett kompletterande skydd till vad som utgår enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring och lagen (1976: 380) om arbetsskadeförsäkring. Kostnaden härför har beräknats till ca 4,5 milj. kr. Finansieringen av trygghetsförsäkringen föreslås ske genom en sänkning av normpriserna på så sätt att kostnaderna för pristilläggen beräknas bli ca 4,5 milj. kr. lägre. Uppskrivningen av normpriserna blir därigenom ca 9 % i stället för ovan angivna 10,5 %.

Mot bakgrund av bl. a. marknadsläget och en strävan att stimulera fisket efter bristfiskslag har tyngdpunkten i förslaget lagts vid uppräknings av de s. k. övriggrupperna. Normpriserna på dessa föreslås bli uppräknade med ca 13 %. Uppräkningen för torsk och kokräka föreslås bli ca 11 % medan normpriset på stor sill föreslås bli uppräknat med 6 % och priset på liten sill med 8 %.

Jordbruksnämnden föreslår att följande normpriser fastställs.

Fiskslag/ normprisgrupp	Hittillsvarande normpris (kr./kg)		Förslag till norm- pris (kr./kg)
	1981/82	1982/83	
Sill/strömming, stor	2:70	2:80	2:98
Sill/strömming, liten	1:95	2:14	2:31
Torsk	3:51	3:85	4:27
Kokräka	27:00	29:64	32:85
Övriggrupp I ¹	4:60	5:05	5:70
Övriggrupp II ²	5:70	6:26	7:10
Övriggrupp III ³	11:35	12:46	14:08
Övriggrupp IV ⁴	2:30	2:52	2:85

¹ I övriggrupp I ingår gräsej, vitling, sandskädda och pigghaj.

² I övriggrupp II ingår kolja, rödspotta, havskatt och lyrtorsk.

³ I övriggrupp III ingår kummel, rödtunga och bergtunga.

⁴ I övriggrupp IV ingår lubb, skrubba och horngådda.

För innevarande regleringsår har normkvantitet fastställts endast för sill/strömming. Den uppgår till 86 000 ton. Nämnden föreslår att normkvantiteten för regleringsåret 1983/84 sänks till 83 000 ton.

Jordbruksnämnden föreslår att liksom under innevarande regleringsår pristillägg för samtliga fiskslag utom sill/strömming utgår med i princip 75 % av skillnaden mellan normpris och jämförelsepris. För sill/strömming bör pristillägg utgå med 70 % av skillnaden.

Under innevarande regleringsår får överskottspriset för sill/strömming utgöra högst 60 % av lägstapriset i den lägre serien, dvs. industripriserna. För torsk är motsvarande tal 70 % och för övriga fiskslag 80 % av lägstapriset i den lägre serien. För de mindre storlekarna av sill/strömming lämnas härutöver ett extra stöd. Stödet innebär att fiskaren i fast tillägg per kg erhåller skillnaden mellan en krona och överskottspriset. Nämnden föreslår att nämnda system för att fastställa överskottspriser får gälla även regleringsåret 1983/84 för andra fiskslag än sill/strömming. Vad gäller sill/strömming bör närmare regler för överskottspriser få fastställas av jordbruksnämnden efter samråd med Svensk fisk och Sveriges fiskares riksförbund. Vidare föreslås att överskott av storlekarna 3 och 4 skall få avsättas endast som djurföda eller för framställning av fiskmjöl.

Under innevarande regleringsår utgår ett särskilt låginkomststöd till fiskare på ostkusten. Stödet innebär att ett regionalt frakttöd utgår med 18 öre per kg för strömming av storlek 2–4 som förs iland på norra delen av ostkusten (fr. o. m. Uppsala län t. o. m. Norrbottens län) och med 9 öre per kg för strömming som förs iland på södra delen av ostkusten av yrkesfiskare bosatta inom ostkustens prisregleringsområde. Mot bakgrund av bl. a. särskilt höga infraktskostnader längs norra delen av ostkusten föreslår jordbruksnämnden att det nuvarande låginkomststödet ersätts av ett stöd som utgår endast till fiskare som är bosatta i Uppsala län och norr därom och för fångst som landas i ovannämnda område. Stödet bör utgå med högst 15 öre per kg för torsk och strömming avsedd för humankonsumtion. Kostnaderna för stödet föreslås uppgå till högst 0,8 milj. kr.

Prisstöd utgår f. n. för de viktigaste slagen av sötvattensfisk i form av fasta pristillägg. Dessa pristillägg är för innevarande regleringsår 1: 63 kr. per kg för gädda, gös och sik och 1: 16 kr per kg för abborre, lake och siklöja. Mot bakgrund av bl. a. att priserna på de ovannämnda fiskslagen stigit kraftigt inte minst på exportmarknaden föreslås inte någon uppräknings av pristilläggen. Som villkor för pristillägg på lake föreslås att den skall vara rensad och flådd.

För råräka utgår under innevarande regleringsår ett fast pristillägg med 1: 60 kr. per kg. Jordbruksnämnden föreslår att detta pristillägg för det kommande regleringsåret räknas upp till 1: 75 kr. per kg.

Eftersom makrillfisket är ett utpräglat säsongsfiske omfattas inte makrillen av normprissystemet. I stället har det tidigare regleringssystemet med minimi- och garantipriser bibehållits samtidigt som ett fast pristillägg utgår. Detta är under innevarande år 0: 55 kr. per kg. Vidare får Svensk fisk tillämpa speciella regler beträffande överskottshanteringen för ringnotsmakrill.

Jordbruksnämnden föreslår att nu gällande regler för makrill bibehålls även under regleringsåret 1983/84 samt att pristillägget räknas upp till 0: 60 kr. per kg.

Systemet med fasta pristillägg tillämpas även för fisket efter storbackelånga. Pristilläggen är f. n. för långa utan huvud 1: 73 kr. per kg och för långa med huvud 1: 47 kr. per kg. Jordbruksnämnden föreslår att dessa pristillägg för försäljningssäsongen 1983 räknas upp till 1: 90 kr. resp. 1: 62 kr. per kg.

Kostnaderna för rörliga pristillägg har uppskattats till ca 75 milj. kr. för budgetåret 1983/84. Kostnaderna för finansiering av en trygghetsförsäkring för fisket har beräknats till 4,5 milj. kr. För täckande av Svensk fiskers kostnader för överskottshanteringen har beräknats åtgå högst 7 milj. kr. Låginkomststöd och fasta pristillägg har vidare beräknats till sammanlagt 4,8 milj. kr. Den sammanlagda kostnaden för prisregleringen beräknas således komma att uppgå till ca 91 milj. kr.

Jordbruksnämnden föreslår att 3 milj. kr. skall utgå från prisregleringskassan för att täcka kostnaderna för utsättning av laxfisk och ål under budgetåret 1983/84. I stort sett bör utplanteringskostnaderna fördelas enligt ett av fiskets förhandlingsdelegation framlagt förslag. Det slutliga förslaget till fördelning bör föregås av beredning med representanter för fiskeristyrelsen, jordbruksnämnden och Sveriges fiskares riksförbund.

Jordbruksnämndens kostnader för uppbörd och kontroll av avgifter beräknas till ca 0,5 milj. kr. för det kommande regleringsåret.

Kostnaderna för Svensk fiskers administration inkl. marknadsfrämjande åtgärder och upplysningsverksamhet, som beräknats till ca 6,5 milj. kr., föreslås få täckas genom de ränteutgifter som uppkommer hos föreningen eller konjunkturutjämningsfonden. I den mån dessa medel inte räcker till bör erforderligt medelsbehov få täckas genom uttag ur fonden.

De sammanlagda kostnaderna för regleringen under budgetåret 1983/84 inkl. administrations- och uppbörds-kostnader samt medel till utsättning av ål och lax beräknas komma att uppgå till ca 100 milj. kr.

Jordbruksnämnden föreslår att regleringsföreningen Svensk fisk för den löpande prisregleringsverksamheten för budgetåret 1983/84 tillförs 70 milj. kr. ur prisregleringskassan för fisk under förutsättning att regleringskassan tillförs budgetmedel i enlighet med förslagen i prop. 1982/83: 101. Även kostnaden för trygghetsförsäkringen, högst 4,5 milj. kr., föreslås täckas med medel ur prisregleringskassan. Därutöver föreslås att föreningen bestrider kostnaderna för överskottshanteringen, de fasta pristilläggen och låginkomstsatsningen med medel ur konjunktur-utjämningsfonden. Medel från fonden föreslås vidare få användas för att täcka de kostnader för pristilläggen som överstiger 70 milj. kr. samt de kostnader för föreningens administration m. m. som överstiger ränteintäkterna.

Kostnaderna för utsättning av ål och laxfisk samt jordbruksnämndens uppbörds-kostnader föreslås täckas med medel ur prisregleringskassan. Ål och laxfisk samt sötvattensfisk belastas f. n. inte av någon prisregleringsavgift. Det har heller inte bedömts möjligt att införa en sådan avgift under nästkommande regleringsår. Nämnden har därför i samförstånd med de båda delegationerna beslutat införa en utförselavgift för abborre, gädda, gös och ål från den 1 juli 1983. Avgiften avses utgå i öre per kg och motsvara ca 3 % av det genomsnittliga utförselpriset under 1982. Avgiften beräknas tillföra regleringsekonomin ca 1,5 – 2,0 milj. kr. under regleringsåret 1983/84.

Nämnda förslag till finansiering innebär att ur jordbruksnämndens prisregleringskassa för fisk skulle användas 78 milj. kr. Under förutsättning att de 50 milj. kr. av budgetmedel som tillförs prisregleringskassan används på det sätt parterna har föreslagit beräknar nämnden att behållningen i kassan vid utgången av regleringsåret 1983/84 uppgår till ca 10 milj. kr. Behållningen i Svensk fisks konjunkturutjämningsfond kan vid samma tidpunkt väntas uppgå till 10 – 20 milj. kr.

Som framgår av nämndens redogörelse beräknas tillgängliga medel för prisregleringen vara i stort sett förbrukade vid ingången av regleringsåret 1984/85. Under förutsättning av oförändrad prisregleringsavgift skulle ca 50 milj. kr. samt den eventuella behållningen i prisregleringskassan och konjunkturutjämningsfonden stå till förfogande för bestridande av kostnaderna under 1984/85. Som jämförelse kan nämnas att kostnaderna för regleringsåret 1983/84 beräknats till drygt 100 milj. kr. vilket motsvarar en prisregleringsavgift på ca 13 %, en höjning med 7 % jämfört med nuläget.

Jordbruksnämnden avser att under hösten 1983 söka göra en mer långsiktig bedömning av regleringens medelsbehov samt hur dess finansiering kan tillgå.

Jag kan biträda de förslag i fråga om prisregleringen på fisk under budgetåret 1983/84 som jordbruksnämnden har lagt fram efter överläggningar med fiskets förhandlingsdelegation och nämndens konsumentdelegation. Jag föreslår således att prisregleringen för fisk under budgetåret 1983/84 utformas så som nämnden har föreslagit och att föreslagna normpriser och föreslagen normkvantitet fastställs. Jag vill i detta sammanhang peka på det angelägna i att lösa frågan om tillförsel till den inhemska fiskberedningsindustrin, vilken vissa tider har haft problem med råvaruförsörjningen. Nämnden bör bemyndigas att utbetala 70 milj. kr. till Svensk fisk för kostnaderna för pristillägg under tiden den 1 juli 1983 – den 30 juni 1984 samt att lämna tillstånd för att de fasta pristillägg som jag redovisat i det föregående får utgå på sötvattensfisk, råäka, makrill och storbackelånga. Regionalt frakstöd bör få lämnas med högst 0,8 milj. kr. Nämnden bör få besluta om de närmare bestämmelser som skall gälla för stödet.

Vid särskilda behov bör Svensk fisk liksom hittills få disponera högst en fjärdedel av behållningen i konjunkturutjämningsfonden för den löpande verksamheten. Likaså bör jordbruksnämnden få medge att mer än en fjärdedel av fonden får förbrukas. Fondens behållning bör dock inte utan regeringens särskilda medgivande få understiga 10 milj. kr.

Medel som anslagits ur prisregleringskassan för fisk till prisregleringen och som inte tas i anspråk under perioden bör få tillföras Svensk fisks konjunkturutjämningsfond.

Enligt det tidigare redovisade riksdagsbeslutet skall prisregleringskassan för fisk tillföras 25 milj. kr. av budgetmedel för vart och ett av regleringsåren 1982/83 och 1983/84. Jordbruksnämnden och delegationerna har tagit upp frågan om användningen av medlen i samband med överläggningarna. De medel som avser innevarande regleringsår föreslås möjliggöra ett tillfälligt borttagande av prisregleringsavgiften på bl. a. frysta fiskfiléer. Nämnden har dock pekat på vissa handelspolitiska konsekvenser av en sådan åtgärd. De medel som avser regleringsåret 1983/84 föreslås tillföras prisregleringskassan i syfte att motverka en höjning av prisregleringsavgiften och därmed konsumentpriserna.

Enligt min mening bör de budgetmedel som ställts till förfogande användas på det för konsumenterna effektivaste sättet. Det allmänna prisstopp som gällde vid tiden för överläggningarna och som utgjorde en av förutsättningarna för förslaget till användning av medlen för innevarande regleringsår har numera upphört. Möjligheterna att framgångsrikt övervaka att de av jordbruksnämnden föreslagna åtgärderna leder till reella prissänkningar i konsumentledet har därigenom minskat. Den mest effektiva användningen av medlen från konsumentsynpunkt bör därför enligt min mening nu vara att de tillförs prisregleringskassan i syfte att motverka höjningar av prisregleringsavgiften och därmed konsumentpriserna. Syftet med riksdagens beslut, som innebär att åtgärder bör vidtas för att förebygga prishöjningar på fisk, bör därmed också vara uppfyllt. Mot bakgrund

härav förordar jag att medlen för båda regleringsåren förs till prisregleringskassan för fisk i syfte att förebygga prishöjningar.

Till prisregleringskassan för fisk bör liksom under innevarande år föras över högst 1 milj. kr. av de fettvaruavgifter som tas ut vid härdning av sillolja av inhemsk råvara, med avdrag för vad som beräknas restitueras vid export.

Medel ur prisregleringskassan för fisk bör även under nästa budgetår få användas för andra ändamål än som förut angetts, om regeringen anser det påkallat vid akuta svårigheter inom fisket.

Jag biträder förslaget att högst 4,5 milj. kr. anslås ur prisregleringskassan för fisk för att täcka kostnaden för den trygghetsförsäkring för fisket som man inom fiskets organisationer beslutat skall införas fr. o. m. regleringsåret 1983/84. Finansieringen av försäkringen kommer således att ske på så sätt att premierna betalas kollektivt av prisregleringsmedel och inte enskilt av yrkesfiskarna. Försäkringen bör ge de verksamma inom yrkesfisket ett försäkringsskydd som motsvarar det som anställda i allmänhet åtnjuter genom kollektivavtal och som tillämpas inom lantbruket sedan den 1 juli 1978.

Jag vill framhålla att en förutsättning för den av mig biträdda finansieringsformen bör vara att kostnaden för pristillägg i enlighet med vad jag tidigare föreslagit minskas med motsvarande belopp genom sänkning av normpriserna. Jordbruksnämnden bör efter samråd med försäkringsinspektionen godkänna försäkringsvillkoren.

Jag biträder också förslaget att 3 milj. kr. ur prisregleringskassan för fisk anslås för utsättning av laxfisk och ål under budgetåret 1983/84. Den närmare användningen av medlen bör få beslutas av regeringen efter förslag av fiskeristyrelsen. Styrelsens förslag bör beredas i enlighet med parternas överenskommelse.

Den av jordbruksnämnden aviserade översynen av regleringens medelsbehov ser jag som mycket angelägen, inte minst mot bakgrund av den stora differensen mellan löpande kostnader och intäkter liksom den behållning av prisregleringsmedel som jordbruksnämnden förutser vid utgången av regleringsåret 1983/84. Jag utgår från att nämndens rapport kan redovisas i god tid till överläggningarna om prisregleringen för regleringsåret 1984/85.

3 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

1. godkänna de av mig förordade grunderna för ett socialförsäkringsskydd för yrkesfiskare,

2. medge att för tiden den 1 juli 1983 — den 30 juni 1984 reglering av priserna på fisk m. m. jämte vad därmed hänger samman samt användningen av medel får ske enligt de grunder som jag har förordat i det föregående.

Ärendet bör behandlas under innevarande riksmöte.

4 Anslagsfrågór för budgetåret 1983/84

NIONDE HUVUDTITELN

E. Fiske

E 14. Prisreglerande åtgärder på fiskets område

1981/82 Utgift	—
1982/83 Anslag	1 000
1983/84 Förslag	25 000 000

I det föregående har jag redovisat mina ställningstaganden till prisregleringen på fisk under budgetåret 1983/84. Dessa innebär att regleringen även under budgetåret 1983/84 i sin helhet bör kunna finansieras med medel ur prisregleringskassan för fisk och ur Svensk fisks konjunkturutjämningsfond. I enlighet med vad jag anförde i prop. 1982/83: 101 bör 25 milj. kr. tillföras prisregleringskassan för fisk för budgetåret 1983/84. Anslaget bör således föras upp med detta belopp.

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att till *Prisreglerande åtgärder på fiskets område* för budgetåret 1983/84 anvisa ett förslagsanslag av 25 000 000 kr.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden har lagt fram.

Bilaga**JN** STATENS JORDBRUKSNÄMND

Datum

1983-02-23

Dnr

320-1775/82

Regeringen

Jordbruksdepartementet

Statens jordbruksnämnd med förslag till reglering av priserna
på fisk m m under budgetåret 1983/84
(2 bilagor)

1. Förhandlingsuppdraget

Regeringen har i beslut den 11 november 1982 uppdragit åt statens jordbruksnämnd att efter överläggningar med Fiskets förhandlingsdelegation och jordbruksnämndens konsumentdelegation avge förslag beträffande prisregleringen på fisk under budgetåret 1983/84. Förslaget skall utformas med utgångspunkt i de av riksdagen år 1978 beslutade allmänna riktlinjerna för prisregleringen på fisk. I uppdraget erinras om riksdagsbeslutet att riktpunkten för normprissystemet är att regleringen bör bekostas inom ramen för regleringsekonomin. Vidare bör jordbruksnämnden enligt uppdraget avge förslag till disposition av medel ur prisregleringskassan för fisk för att bestrida kostnaden för utsättning av laxfisk och ål.

Regeringen har vidare genom beslut den 20 januari 1983 till jordbruksnämnden överlämnat en framställning till regeringen från Sveriges fiskares riksförbund angående finansiering av trygghetsförsäkring för yrkesfiskare. Framställningen borde lämpligen tas upp i överläggningarna om prisregleringen för fisk.

Jordbruksnämnden har nu överlagt med Fiskets förhandlingsdelegation och konsumentdelegationen angående prisregleringen på fisk under perioden 1 juli 1983 - 30 juni 1984. Överläggningarna har lett till en uppgörelse och i samförstånd med delegationerna lägger nämnden fram följande förslag till stödåtgärder inom fisket för nämnda period.

2. Utgångspunkter

De av riksdagen beslutade allmänna riktlinjerna för fiskeripolitiken (prop 1977/78:112, JoU 1977/78:3, rskr 1977/78:272) omfattar ett inkomstmål, ett konsumentpolitiskt mål, ett produktionsmål, ett effektivitetskrav och ett regionalpolitiskt mål. Nämnden har berört dessa olika mål bl a i nämndens regleringsskrivelse till regeringen den 8 april 1981.

De år 1981 beslutade riktlinjerna för prisregleringen på fisk innebär bl a att det s k normprissystemet togs i bruk.

3. Normprissystemet

Normprissystemet innebär i huvudsak att normpriser och normkvantiteter för olika fiskslag fastställs av statsmakterna efter förslag av jordbruksnämnden. Normpriserna skall i princip sättas så att fisket når avsedd lönsamhet enligt 1978 års riksdagsbeslut. Nämndens förslag föregås av överläggningar med Fiskets förhandlingsdelegation och nämndens konsumentdelegation.

Enligt normprissystemet skall fiskaren, om avräkningspriset inte når upp till normpriset för respektive fiskslag, kunna erhålla viss andel av skillnaden i form av pristillägg. Under innevarande regleringsår har denna andel för sill/strömming satts till 70 % och för övriga fiskslag till 75 %. Pristillägget utbetalas av regleringsföreningen Svensk Fisk i efterhand på grundval av de avräkningsnotor som av förstahandsmottagaren inskickats till statistiska centralbyrån, SCB. I början av normprissystemets tillämpning uppstod till följd av de stora ändringarna i dittillsvarande rutiner viss fördröjning av utbetalningar av pristillägg. Systemet med utbetalningar fungerar nu så att pristillägg når fiskaren ca sex veckor efter utgången av landningsmånaden.

I bilaga 1 återfinns vissa uppgifter om utfallet av normprissystemet m m under det första tillämpningsåret.

4. Inkomstutveckling

Enligt 1978 års riksdagsbeslut sammanfattas målsättningen för fiskeripolitiken på följande sätt.

"Målen för fiskeripolitiken bör vara att skapa förutsättningar för att de som är sysselsatta i fiskerinäringen kan få både en ekonomisk och social standard som är jämförbar med den som erbjuds inom andra näringar och trygghet i arbetet samtidigt som konsumenterna erbjuds fisk av god kvalitet till rimliga priser. Inom de gränser som ges av en ansvarsfull hushållning av fisktillgångarna bör fisket bedrivas så effektivt som möjligt och fångsterna bestämmas av möjligheterna till lönsam och stabil avsättning. Samtidigt bör hänsyn tas till behovet av sysselsättning främst i kust- och skärgårdsområden där fisket har stor regionalpolitisk betydelse".

Inkomstmålsättningen har i propositionen närmare definierats att avse de fiskare som är sysselsatta i ett rationellt bedrivet yrkesfiske. Till antalet utgör trålfiskarna ca 40 % av hela fiskarkåren i saltsjöfisket men svarar ändå för 70 - 80 % av fångsterna av de fiskslag som ingår i regleringen. Inkomstutvecklingen inom trålfisket kan därför läggas till grund för bedömningen av inkomsterna inom fiskarkåren. Under överläggningarna har funnits tillgängligt inkomstmateriel endast t o m år 1981. Eftersom normprissystemet började tillämpas i juli 1981 har den nya fiskprisregleringen endast delvis hunnit påverka inkomstförhållandena inom fisket.

Utvecklingen av de taxerade nettoinkomsterna för trålfiskare framgår av efterföljande tabell. Med taxerad nettoinkomst avses nettoinkomsten efter avdrag för egenavgifter och gjorda under-skottsavdrag. Under 1976 - 1978 ökade inkomsterna för trålfisket. Enligt SCB:s deklarationsundersökning minskade de taxerade inkomsterna för flera fiskeinriktningar mellan 1978 och 1979. Detta ger emellertid inte en helt riktig bild av utvecklingen eftersom möjlighet att skattefritt kunna fondera vissa delar av inkomsterna till s k allmän investeringsreserv infördes år 1979. År 1980 tillkom regler om s k resultatutjämningsfond. Angivna fonderings-möjligheter medför att fiskaren vid goda inkomstår kan minska sin skatt och vid sämre inkomstår kan ta fram inkomsten och därmed få den beskattad till en lägre marginalsatt än eljest hade varit fallet. Endast för fiskare med licens gäller att investeringsreserven förutom till investeringar även får användas till privat konsumtion enl vissa regler. Nämnda avsättningar påverkar de redovisade inkomsterna och försvårar i hög grad möjligheten att korrekt bedöma inkomstutvecklingen.

Tabell 1 Samtliga taxerade nettoinkomster. Trålfiskare. Kronor
(Källa: SCB:s bearbetning av fiskares inkomstdeklarationer)

	Ostkusten	Sydkusten	Västkusten		
			Sill	Räka	Övrigt
1976	34 000	46 600	47 900	44 500	38 100
1977	37 600	57 600	65 300	46 500	52 700
1978	46 700	80 900	73 100	51 400	57 000
1979 ¹⁾	43 900	69 700	66 600	58 800	56 800
1980 ¹⁾	45 700	67 800	68 800	58 500	55 100
1981 ¹⁾	46 100	65 400	64 100	66 900	61 700

1) Avsättning till och uttag från allmän investeringsreserv respektive resultatutjämningsfond har påverkat inkomstnivån.

Avsättningar till allmän investeringsreserv uppgick inom trålfisket år 1979 till mellan 4 500 kronor och 9 300 kronor. Nettoavsättningen (avsättning minus uttag) till allmän investeringsreserv samt resultatutjämningsfond uppgick år 1980 till mellan 4 800 kronor och 10 600 kronor. År 1981 uppgick nettoavsättningarna till allmän investeringsreserv och resultatutjämningsfond till mellan 1 100 kronor och 10 400 kronor. Om hänsyn tas till dessa fonderingar får inkomsterna för 1979 och 1980 i allmänhet anses ha ökat. Beträffande år 1981 är uppgifterna särskilt svåra att tolka. Nettoavsättningarna till allmän investeringsreserv och resultatutjämningsfond har för samtliga fiskeinriktningar utom för trålfisket på sydkusten minskat i jämförelse med 1980. Speciellt markant är detta för sillfisket på västkusten, där nettoavsättningarna minskat från 10 600 kronor till 1 100 kronor. Den minskade nettoavsättningen till allmän investeringsreserv beror såväl på ökade uttag från investeringsreserven som på minskade bruttoavsättningar. Det är oklart om de ökade uttagen från investeringsreserven använts till investeringar eller till privat konsumtion.

I nedanstående tabell jämförs utvecklingen av bruttoinkomster mellan 1980 och 1981 för trålfiskare enligt SCB:s deklarationsundersökning och heltidsfiskande lagfiskare enligt lönsamhetsundersökningen ¹⁾. Med bruttoinkomst avses inkomst före skattemässiga dispositioner såsom avdrag för egenavgifter, fondavsättningar, underskottsavdrag etc.

Tabell 2 Inkomstutvecklingen mellan 1980 och 1981 för trålfiskare enligt deklarationsundersökningen och heltidsfiskande i fiskelag enligt lönsamhetsundersökningen

Kuststräcka Fiskeinriktning	År	SCB:s deklarations- undersökning Kontant netto ²⁾ % avskrivningar	Differens %	JN:s lönsamhets- undersökning ^{3,4)} Kalkylnetto (tax.mäss. avskr.)	Differens %
<u>Ostkusten</u>	1980	56 515		69 466	
	1981	56 800	± 0	71 788 (strömmingsfiske)	+ 3,3
<u>Sydskusten</u>	1980	94 847		81 975	
	1981	99 200	+ 4,6	92 518 (kombinationsfiske)	+ 12,9
<u>Västskusten</u>					
<u>Sill</u>	1980	95 876		114 107	
	1981	85 200	- 11,1	98 853	- 13,4
<u>Räka</u>	1980	72 237		88 091	
	1981	82 300	+ 13,9	96 368	+ 9,4
<u>Övrigt fiske</u>	1980	71 299		80 530	
(komb fiske, fiskfiske)	1981	74 400	+ 4,3	77 262 (fiskfiske)	- 4,1
	1980			92 134	
	1981			90 168 (kombinationsfiske)	- 2,1

1) Lönsamhetsundersökningen görs av jordbruksnämnden i samarbete med Sveriges fiskares riksförbund och är en enkätundersökning över lönsamheten för fiskelag

2) Kontant netto är en driftsekonomisk term och avser intäkter % utgifter under året per fiskare före skattemässiga dispositioner

3) Enligt delundersökningen i lönsamhetsundersökningen avseende identiska fartyg för båda åren

4) Kalkylnetto är en driftsekonomisk term och avser intäkter % utgifter under året, fördelat per man (ev vinst av fartyget är således inkluderad).

De båda undersökningarna uppvisar i stort samma utveckling för de olika fiskeinriktningarna trots att populationerna är något olika. Deklarationsundersökningen omfattar trålfiskare enligt inventeringen 1979, vars inkomst till minst hälften härrör sig från fiske. Lönsamhetsundersökningen omfattar heltidsfiskande lagfiskare (i huvudsak trålfiskare). Inkomstbegreppen i de två undersökningarna som närmast motsvarar varandra är kontant netto minus avskrivningarna enligt deklara-tionsundersökningen och kalkyl-netto i lönsamhetsundersökningen, där de taxeringsmässiga avskrivningarna använts som avdragspost.

På ostkusten var inkomstutvecklingen svag men positiv enligt båda undersökningarna. Sydkusten uppvisade en klar positiv utveckling, vilken var något större enligt lönsamhetsundersökningen än deklara-tionsundersökningen.

Lönsamheten för sillfiskare på västkusten var klart sämre 1981 än 1980 i båda undersökningarna medan räkfiskarna uppvisade en ökning av sin lönsamhet. Ökningen var något större enligt deklara-tionsundersökningen än lönsamhetsundersökningen.

För det övriga trålfisket på västkusten ökade inkomsterna något enligt deklara-tionsundersökningen medan inkomsterna minskade enligt lönsamhetsundersökningen. Att de två undersökningarna här uppvisar olika resultat kan bero på de något olika popula-tionerna.

För trålfisket totalt torde gälla att lönsamheten ökade något mellan 1980 och 1981.

5. Prognos för fångster och avsättning samt marknadsbedömning för 1983/84

Fiskeristyrelsen genomför i en särskild planeringskommitté i samråd med jordbruksnämnden och i samarbete med Sveriges fiskares riksförbund en fortlöpande planering av fiskets omfattning och inriktning på kortare och längre sikt. Senast framlagda plan avser prognoser och åtgärdsförslag för femårsperioden 1983/84-1987/88.

Fångstutrymmesprognosen bygger på dels förutsebara biologiska förutsättningar, dels det fångstutrymme i form av fångstkvoter som svenskt fiske kan förväntas bli tillförsäkrat under prognos-perioden.

För sill/strömning uppgår fångstutrymmet för 1983 till 132 000 ton, d v s lika mycket som året innan. Fångstutrymmet skulle därmed medge en fångst av samma storleksordning som under 1982. Förra årets fångst uppgick preliminärt till drygt 130 000 ton. Fångstutrymmet för torsk förutses för innevarande år öka jämfört med år 1982. Uttryckt i landad vikt kan fångstutrymmet förväntas bli ca 68 000 ton. Fångsten 1982 uppgick preliminärt till 43 000 ton. Liksom förhållandet är beträffande sill/strömning kommer huvud-delen av fångsten att tas i Östersjön.

På den svenska marknaden har årligen under en lång följd av år kunnat avsättas 35 å 40 000 ton svenskfångad sill/strömming. Detta innebär att med en totalfångst uppåt 130 000 ton kan endast ca 1/3 av fångsten avsättas i Sverige. Resten exporteras i huvudsak till Danmark i oerett skick. En mindre export av filead sill/strömming till främst Danmark och Västtyskland förekommer. Ansträngningar görs att förbättra distributionstekniken för färsk sill. Om dessa försök lyckas bör den inhemska avsättningen kunna öka till åtminstone 45 000 ton per år, vilket skulle ha en positiv inverkan på avräkningspriserna.

Vad gäller torsk avsätts större delen av fångsten inom landet. Man torde kunna räkna med att den svenska marknaden kan ta emot ca 30 000 ton torsk per år, varav ungefär hälften går till beredning av frysta filéer. Det senaste året har varit präglad av internationell brist på torsk, vilken tidvis har förstärkts av tillfälliga fångstnedgångar p g a väderleksförhållandena. Mot slutet av 1982 och i början av 1983 avräknades torsken mer än normpriset p g a den internationella knappheten.

Konsumtionen av fisk torde bl a påverkas av priset på andra livsmedel, i synnerhet kött och fläsk. Således bör förändringar i konsumentsubventionerna på vissa baslivsmedel påverka konsumtionen av fisk.

Med hänsyn till de mycket kraftiga prisökningarna på torsk som skett under hösten 1982 är det osäkert om någon markant förbättring i relativpriset till kött har skett.

Sillpriserna har ökat betydligt långsammare än torskpriserna och relativpriset gentemot kött har förbättrats. Ännu kan dock ingen ökning i konsumtionen av sill utläsas av konsumtionsstatistiken. Med förbättrad distribution bör dock på sikt viss ökning av konsumtionen komma att ske om nuvarande relativpriser gentemot kött består.

Vad gäller andra fiskslag än sill och strömming finns ett påtagligt importbehov eftersom de svenska fiskarnas fångster inte täcker efterfrågan.

I normprissystemet är normpriset den prisnivå som förutsätts ge fisket den med inkomstmålet avsedda lönsamheten. I den mån det genomsnittliga avräkningspriset till fiskaren (jämförelsepriset) understiger normpriset utgår viss del av skillnaden som pristillägg. Vid en beräkning av kostnaderna för prisregleringen under det kommande regleringsåret är således bedömningar av marknadspriserna väsentliga. För ej normprissatta fiskslag tillkommer att kvantiteten pristilläggsberättigad fisk måste bedömas om kostnaden skall kunna prognostiseras.

Prognoser för prisutvecklingen för ett så långt tidsperspektiv som regleringsåret 1983/84 är ytterst svåra att göra bl a till följd av det starka inflytande som de internationella priserna

har på prisbildningen i Sverige. Jordbruksnämndens bedömning av kostnaderna för pristilläggen på normprissatta fiskslag bygger på följande grunder. Avgörande för utvecklingen av sillpriserna är den europeiska marknaden. Tillförseln till denna kommer sannolikt att öka under 1983 då man kan förvänta att det legala sillfisket i mellersta och norra Nordsjön återupptas. Därmed minskar utrymmet för tredjelandsexportörer samtidigt som konsumtionen, åtminstone i Västtyskland, som är den största marknaden i EG, minskar. Dessutom torde den svenska sillexporten drabbas av en tull på 15 % i EG under vintern 1983/84. Redan denna vinter infördes en silltull då den tullfria kontingenten på 84 000 ton helt hade utnyttjats innan den tullfria perioden trädde i kraft den 15 februari. Eftersom den tullfria kontingenten för 1983/84 skurits ned med 10 000 ton finns det anledning att befara att en icke betydelselös del av den svenska sillexporten till EG kommer att drabbas av tull. Det synes därför föga troligt att sillmarknaden, som varit instabil sedan sommaren 1981, kommer att förbättras.

Utsikterna för torskmarknaden är mer optimistiska. Torskpriserna för den europeiska marknaden har stigit mer eller mindre oavbrutet sedan sommaren 1982. Sedan årsskiftet 1982/83 har mycket höga priser noterats. Dessa har dock varit betingade av bl a ogynnsam väderlek varför en tillbakagång väntas under våren 1983. Det är emellertid troligt att torskpriserna kommer att ligga kvar på en relativt hög nivå under 1983/84.

Vad gäller priserna på övriga normprissatta fiskslag samt kokräka förväntas inte några mer betydelsefulla prisändringar.

6. Regleringskostnader och finansiering under 1982/83

Behållningen i Svensk Fisks konjunkturutjämningsfond uppgick per den 1 juli 1982 till 41,7 milj kr, en minskning med sex milj kr jämfört med den 1 juli året innan. Motsvarande belopp för jordbruksnämndens prisregleringskassa var 28 milj kr resp 5,7 milj kr. Prisregleringsavgiften, som tas ut med högst 6 % eller motsvarande belopp i öre per kg, beräknas tillföra prisregleringskassan ca 50 milj kr. Härtill kommer ränteintäkter på de medel som är inestående i fonden resp kassan, sammanlagt ca 10 milj kr.

De sammanlagda tillgångarna under innevarande regleringsår uppgår till knappt 130 milj kr.

De sammanlagda kostnaderna för prisregleringen under innevarande år beräknades ursprungligen av nämnden till totalt ca 98 milj kr, varav kostnaden för pristilläggen på de normprissatta fiskslagen beräknades till ca 76 milj kr. Preliminära uppgifter föreligger nu beträffande kostnaderna för månaderna juli - december 1982. Dessa uppgår till ca 25,5 milj kr jämfört med ca 27 milj kr under motsvarande period 1981. Anledningen till att kostnaderna åtminstone hittills är lägre än föregående år, är de höga priserna på torsk.

Kostnaderna för prisregleringen kan nu för regleringsåret 1982/83 beräknas komma att ligga kring 80 - 90 milj kr. Det skulle i sin tur innebära att tillgångarna i jordbruksnämndens regleringskassa och Svensk Fisks konjunkturutjämningsfond sammanlagt skulle komma att uppgå till 40 - 50 milj kr vid regleringsårets utgång. Härtill kommer ca 53 milj kr i intäkter under regleringsåret 1983/84. Sammanlagt, inkl ränteintäkter, skulle 100 - 110 milj kr stå till prisregleringens förfogande under regleringsåret 1983/84. Härtill kommer de budgetmedel, sammanlagt 50 milj kr under budgetåren 1982/83 och 1983/84, som kan komma att tillföras regleringskassan enligt prop 1982/83:101. I propositionen anförts att beloppet bör användas för att förebygga prishöjningar på fisk.

Vid överläggningarna har nämnden och delegationerna enats om att föreslå det belopp som utgår under innevarande budgetår, 25 milj kr, så långt möjligt bör användas för direkt prissänkande åtgärder. Som möjlig sådan åtgärd överenskomts att prisregleringsavgiften på frysta fiskfiléer (ur tulltaxenr 03.01) och panerade fiskfiléer, fiskpinnar och liknande produkter (statnr 16.04.511) tillfälligt skulle kunna suspenderas, dock längst till den 31 december 1983. Från nämndens sida redovisades i sammanhanget vissa handelspolitiska konsekvenser av denna åtgärd. Suspensionen beräknas medföra ett inkomstbortfall i prisregleringskassan med 15 - 20 milj kr, varav ca 5 milj kr skulle belöpa sig på innevarande regleringsår. I den mån medlen inte förbrukas genom den tilltänkta åtgärden torde diskussioner få upptas om andra prissänkande åtgärder. I ovan redovisade beräkningar har detta inkomstbortfall inte beaktats.

7. Förslag till normpriser m m för regleringsåret 1983/84

7.1 Normpriser

Som utgångspunkt för förslaget till normpriser har nämnden haft normpriserna för innevarande regleringsår. Dessa har räknats upp med hänsyn till dels känd kostnadsutveckling under perioden december 1981 - december 1982, dels löneutvecklingen för de stora lönekollektiven enligt 1982 års löneavtal inkl förtjägstutvecklingsgaranti, prisutvecklingsgaranti och sociala avgifter. Det produktionsmedelsprisindex för fiskerinäringen som jordbruksnämnden konstruerat och som använts vid tidigare överläggningar, har under ovan nämnda period stigit med i genomsnitt knappt 14 %. Den avtalsmässiga löneutvecklingen för de stora lönekollektiven under 1982 uppgick till drygt 8 %. Vidare har avdrag gjorts för en viss rationaliseringsvinst i detta fall beräknad som ökning i arbetsproduktiviteten. Den sammanvägda ökningen av produktionskostnad och löner enligt avtal efter avdrag för rationaliseringsvinst har beräknats till 10,5 %.

Nämnden och delegationerna har efter förslag från Fiskets förhandlingsdelegation enats om att föreslå att finansieringen av en trygghetsförsäkring för fisket får ske inom ramen för medel som beräknats bli tillförda regleringen för 1983/84. Försäkringen omfattar bl a liv, sjuk- och arbetsskadeförsäkring. Kostnaden

1) I princip används för fisket samma kompensationsmodell som för jordbruket.

härför har beräknats till ca 4,5 milj kr. Finansieringen av trygghetsförsäkringen föreslås ske genom en sänkning av normpriserna på så sätt att kostnaderna för pristilläggen beräknas bli ca 4,5 milj kr lägre. Uppskrivningen av normpriserna blir därigenom ca 9 % i stället för ovan angivna 10,5 %.

Mot bakgrund av bl a marknadsläget och en strävan att stimulera fisket efter bristfiskslag har tyngdpunkten i förslaget lagts vid uppräknings av de s k övriggrupperna¹⁾. Normpriserna på dessa föreslås räknas upp med ca 13 %. Uppräkningen för torsk och kokräka föreslås bli ca 11 % medan normpriset på stor sill föreslås bli uppräknat med 6 % och priset på liten sill med 8 %.

Förslaget till normpriser för 1983/84 samt jämförelse med priserna för innevarande år återfinns i bilaga 2.

7.2. Normkvantitet

Enligt statsmakternas beslut skall normkvantiteten fastställas i syfte att hindra att prisstödet leder till alltför stor ökning av fisket efter vissa fiskslag och därmed till icke önskvärda överskott av konsumtionsfisk som inte skulle kunna tas till vara som människoföda. Reglerna för normkvantitet anger för vilken kvantitet pristillägg utgår. De medför således i och för sig inte någon begränsning i fisket.

För regleringsåret 1982/83 har normkvantitet fastställts endast för sill/strömming. Den uppgår till 86 000 ton. Under perioden juli - december 1982 har ca 46 500 ton avräknats från denna kvantitet.

Såvitt nämnden kan bedöma torde efterfrågan på sill inte komma att förbättras under det kommande regleringsåret. Flera tecken tyder på att det legala sillfisket i mellersta och norra delen av Nordsjön kommer att återupptas under 1983 vilket ytterligare torde försvåra avsättningen av den svenska östersjösillen. Det torde dessutom stå klart att en del av vår sillexport till EG kommer att drabbas av en tull under 1983/84. Som framgått av den tidigare redogörelsen har sillexporten om än i begränsad omfattning mot all förmodan drabbats av en tull redan under innevarande år. Under 1983/84 skärs den tullfria tullkontingenten i EG ned med 10 000 ton till ca 74 000 ton.

Jordbruksnämnden och delegationerna har enats om att föreslå att normkvantiteten för regleringsåret 1983/84 sänks till 83 000 ton.

1) Hit räknas främst viktigare slag av torskfisk och plattfisk.

7.3. Pristillägg

Pristillägg kan utgå om jämförelsepriset (det genomsnittliga avräkningspriset till fiskaren) understiger normpriset. Storleken av den andel av skillnaden mellan normpris och jämförelsepris som skall utgå i pristillägg skall enligt statsmakternas beslut tas upp vid överläggningarna.

Parterna har enats om att även under kommande regleringsår pristillägg för samtliga fiskslag utom sill/strömming bör utgå med i princip 75 % av skillnaden mellan normpris och jämförelsepris. För sill/strömming bör pristillägg utgå med 70 % av skillnaden.

7.4. Överskottspris

En lägsta prisnivå skall upprätthållas för den fisk som säljs på marknaden. Lägstapriserna fastställs av regleringsföreningen Svensk Fisk. För den fisk som inte kan säljas till lägstapriser fastställer Svensk Fisk överskottspriser. Nivån för överskottspriserna avgörs enligt statsmakternas beslut ytterst av de medel som Svensk Fisk disponerar för detta ändamål, d v s i första hand de marknadsintäkter som flyter in från försäljningen av till föreningen överlämnade kvantiteter. Under innevarande regleringsår 1982/83 har totalt 6 milj kr anslagits av regleringsmedel för att kunna hålla nivån för överskottspriserna högre än eljest. Vidare gäller detta regleringsår att nivån för överskottspriserna har kopplats till lägstapriserna. Under innevarande regleringsår får således överskottspriset för sill/strömming utgöra högst 60 % av lägstapriset i den lägre serien, d v s industripriserna. För torsk är motsvarande procentsats 70 % och för övriga fiskslag 80 % av lägstapriset i den lägre serien.

Inom ramen för Svensk Fisks medel för överskott utgår under innevarande år ett extra stöd för de mindre storlekarna av sill/strömming. Stödet innebär att fiskaren i fast tillägg erhåller skillnaden mellan en krona och överskottspriset, vilket för exempelvis för den minsta sorteringen innebär 40 öre/kg.

Nämnden föreslår att ovan nämnda system för att fastställa överskottspriser för andra fiskslag än sill/strömming får gälla även under 1983/84. Vad gäller sill/strömming bör närmare regler för överskottspriser få fastställas av jordbruksnämnden efter samråd med Svensk Fisk och Sveriges fiskares riksförbund. Vidare föreslås att överskott av storlekarna 3 och 4 skall få avsättas endast som djurföda eller för framställning av fiskmjöl.

För att kunna hålla överskottspriserna på en rimlig nivå föreslås att högst 7 milj kr får användas av regleringsmedel för överskottshanteringen.

7.5. Låginkomststöd

7.5.1 Ostkusten

Under innevarande regleringsår utgår ett särskilt låginkomststöd till fiskare på ostkusten. Stödet innebär f n att ett regionalt

frakbstöd utgår med 18 öre per kg för strömming av storlek 2-4 som förs iland på norra delen av ostkusten (fr o m Uppsala län t o m Norrbottens län) och med 9 öre per kg för den strömming som förts iland på södra delen av yrkesfiskare bosatta inom ostkustens prisregleringsområde. Stödet utbetalas av Svensk Fisk direkt till fiskaren. Nämnden och delegationerna har mot bakgrund av bl a särskilt höga infraktskostnader längs norra delen av ostkusten enats om att föreslå att det nuvarande låginkomststödet ersätts av ett stöd som utgår endast till fiskare som är bosatta i Uppsala län och norr därom och för fångst som landas i ovan-nämnda område.

Stödet bör utgå med högst 15 öre per kg för torsk och strömming avsedd för human konsumtion. Kostnaderna för stödet föreslås uppgå till högst 0,8 milj kronor.

7.5.2. Insjöfisket

Pristillägg utgår f n för de viktigaste slagen av sötvattensfisk i form av särskilda pristillägg. Dessa pristillägg är för innevarande regleringsår 1:63 kr per kg för gädda, gös och sik och 1:16 kr per kg för abborre, lake och siklöja. Mot bakgrund av bl a att priserna på de ovannämnda fiskslagen stigit kraftigt inte minst på exportmarknaden föreslås inte någon uppräknig av pristilläggen. Som villkor för pristillägg på lake föreslås att den skall vara rensad och flådd. Stöd till insjöfisket föreslås ske även i form av utplantering av vissa fiskslag. Nämnda stöd framgår av punkt 7.7.2 nedan.

7.6. Särskilda stödåtgärder

7.6.1. Råråka

För råråka utgår under innevarande regleringsår ett fast pristillägg med 1:60 kr per kg. Nämnden föreslår att detta pristillägg för det kommande regleringsåret räknas upp till 1:75 kr per kg.

7.6.2. Makrill

Eftersom makrillfisket är ett utpräglat säsongsfiske har detta medfört att makrill t v ligger utanför normprissystemet. Däremot har det tidigare regleringssystemet med minimi- och garantipriser bibehållits samtidigt som ett fast pristillägg utgår. Detta är under innevarande år 0:55 kr per kg. Vidare åger Svensk Fisk tillämpa speciella regler beträffande överskottshanteringen för ringnotsmakrill.

Nu gällande regler för makrill bör bibehållas även under 1983/84. Vidare föreslås att pristillägget räknas upp till 0:60 kr per kg.

7.6.3. Storbackelånga

Det svenska fisket efter s k storbackelånga är numer av mycket begränsad omfattning. Även för storbackelånga tillämpas ett system

med fasta pristillägg som f n är för långa utan huvud 1:73 kr per kg och för långa med huvud 1:47 kr per kg. Dessa pristillägg bör för försäljningssäsongen 1983 räknas upp till 1:90 resp 1:62 kr per kg.

7.7. Kostnader för regleringen 1983/84

7.7.1. Kostnader för den löpande regleringen

Som framgått av det föregående är det svårt att med någon större säkerhet beräkna den definitiva kostnaden för regleringen. Denna påverkas förutom av marknadsutvecklingen av landade kvantiteter av de fiskslag som ej åsatts normkvantitet. Det gäller härvid i första hand torsk. Mot bakgrund av den gjorda marknadsbedömningen, de föreslagna normpriserna samt normkvantiteten för sill/strömning har kostnaderna för pristillägg uppskattats uppgå till ca 75 milj kr $\pm$ 7 milj kr under 1983/84. Med hänsyn till svårigheten att göra en marknadsbedömning i första hand för torsk har nämnden valt att ange ett intervall inom vilket kostnaderna för pristilläggen för de normprissatta fiskslagen sannolikt kommer att ligga. Till kostnaderna för rörliga pristillägg kommer 4,5 milj kr för att finansiera det tidigare nämnda trygghetspaketet för fiskare. För täckande av Svensk Fisks kostnader av överskottshanteringen har beräknats åtgå högst 7,0 milj kr. Av de föreslagna formerna för låginkomststöd har beräknats 0,8 milj kr för det regionala stödet på ostkusten samt 2,1 milj kr för pristillägg på sötvattensfisk. Kostnaden för de ovan under punkt 7.6 föreslagna särskilda stödåtgärder har beräknats till sammanlagt 1,9 milj kr.

Den sammanlagda kostnaden för prisregleringen beräknas således komma att uppgå till ca 91 milj kr.

7.7.2. Kostnader för utplantering

Enligt förhandlingsuppdraget bör jordbruksnämnden avge förslag även till disposition av medel ur prisregleringskassan för fisk för att bestrida kostnaderna för utsättning av laxfisk och ål. Nämnden föreslår att sammanlagt 3 milj kr ur prisregleringskassan utgår för finansieringen av dessa kostnader under budgetåret 1983/84. I stort sett bör utplanteringskostnaderna fördelas enligt det förslag som framlagts av fiskets förhandlingsdelegation. Enligt detta förslag bör ca 1,4 milj kr anslås för utsättning av ål, lax och öring på ost- och sydkusten, ca 0,4 milj kr för bl a ål och lax på västkusten samt ca 1,2 milj kr för utsättning i insjöarna. Det bör ankomma på fiskeristyrelsen att till regeringen avge förslag i frågan. Härvid bör ärendet beredas inom styrelsen i en särskild grupp med representanter för fiskeristyrelsen, jordbruksnämnden och Sveriges fiskares riksförbund.

7.7.3. Jordbruksnämndens uppbörds kostnader

Jordbruksnämndens kostnader för uppbörd och kontroll av avgifter beräknas uppgå till ca 0,5 milj kr för det kommande regleringsåret. Dessa kostnader bör som hittills täckas med medel ur prisregleringskassan.

7.7.4. Svensk Fisks kostnader

Nämnden föreslår att kostnaderna för Svensk Fisks administration, upplysningsverksamhet etc, som av föreningen beräknats till ca 6,5 milj kr, får täckas genom de ränteintäkter som uppkommer hos föreningen eller konjunkturutjämningsfonden. I den mån dessa medel inte räcker till bör erforderligt medelsbehov få täckas genom uttag ur fonden.

7.7.5. Regleringens totalkostnad

De sammanlagda kostnaderna för regleringen under 1983/84 inkl administrations- och uppbörds-kostnader samt medel till utsättning beräknas komma att uppgå till drygt 100 milj kr.

7.8. Regleringens finansiering under 1983/84

Regleringsföreningen Svensk Fisk föreslås för den löpande pris-regleringsverksamheten för 1983/84 tillföras 70 milj kr ur pris-regleringskassan för fisk under förutsättning att regleringskassan tillförs budgetmedel i enlighet med förslagen i prop 1982/83:101. Även kostnaden för trygghetsförsäkringen, högst 4,5 milj kr, föreslås täckas med medel ur prisregleringskassan. Svensk Fisk bör få bestrida kostnaderna för överskottshanteringen, särskilda stödåtgärder samt ovan angivna form av låginkomstsatsning. Ur fonden bör vidare få täckas de kostnader för pristilläggen som överstiger 70 milj kr samt de kostnader för föreningens administration etc som överstiger ränteintäkterna.

Förslaget till finansiering av prisregleringen för verksamhetsåret 1983/84 innebär att tillgångarna i Svensk Fisks konjunkturutjämningsfond kommer att tömmas så gott som helt. Enligt prop 1979/80:169 krävs att regeringen lämnar särskilt medgivande för att tillgångarna i konjunkturutjämningsfonden skall få understiga 20 milj kr.

Kostnaderna för utplantering samt jordbruksnämndens uppbörds-kostnader föreslås täckas med medel ur prisregleringskassan. Ål och laxfisk samt sötvattensfisk belastas f n inte av någon prisregleringsavgift. Det har heller inte bedömts möjligt att införa en sådan avgift under nästkommande regleringsår. Nämnden har därför i samförstånd med de båda delegationerna beslutat införa en utförselavgift för abborre, gädda, gös och ål från den 1 juli 1983. Avgiften avses utgå i öre per kg och motsvara ca 3 % av det genomsnittliga utförselpriset under 1982. Avgiften beräknas tillföra regleringsekonomi ca 1,5 - 2,0 milj kr under regleringsåret 1983/84.

I prop 1982/83:101 föreslås att prisregleringskassan för fisk tillförs sammanlagt 50 milj kr av budgetmedel för regleringsåren 1982/83 och 1983/84. Som framgått av den tidigare redogörelsen (sid 8) har nämnden och delegationerna enats om att föreslå att de medel som anslagits för innevarande regleringsår så långt möjligt bör användas för tillfälliga prissänkande åtgärder för vissa fiskprodukter. De föreslagna åtgärderna skulle

medföra ett bortfall av prisregleringsavgifter med ca 15 - 20 milj kr. Nämnden avser att återkomma i frågan hur ev återstående medel av ovannämnda 25 milj kr bör disponeras. Resterande 25 milj kr skulle tillföras prisregleringskassan och därmed motverka en höjning av prisregleringsavgiften redan från 1 juli 1983.

Ovannämnda förslag till finansiering innebär att ur jordbruks-nämndens prisregleringskassa skulle användas 78 milj kr under nästkommande regleringsår. Med ovan angivna prissänkande åtgärder i form av suspension av prisregleringsavgifter samt tillförseln av budgetmedel väntas behållningen i kassan vid utgången av regleringsåret 1983/84 uppgå till ca 10 milj kr. Behållningen i Svensk Fisks konjunkturutjämningsfond kan vid samma tidpunkt väntas uppgå till 10 - 20 milj kr.

Som framgått av ovanstående redogörelse beräknas tillgängliga medel för prisregleringen vara i stort sett förbrukade vid ingången av regleringsåret 1984/85. Under förutsättning av oförändrad prisregleringsavgift skulle ca 50 milj kr samt den eventuella behållningen i prisregleringskassan och konjunkturutjämningsfonden stå till förfogande för bestridande av kostnaderna. Som jämförelse kan nämnas att kostnaderna för regleringsåret 1983/84 beräknats till drygt 100 milj kr vilket motsvarar en prisregleringsavgift på ca 13 %, en höjning med 7 % jämfört med nuläget.

Nämnden avser att under hösten 1983 söka göra en mer långsiktig bedömning av regleringens medelsbehov samt hur dess finansiering kan tillgå.

8. Hemställen

Med hänsyn till det anförda hemställer nämnden

1. att prisregleringen för fisk under budgetåret 1983/84 utformas på sätt ovan föreslagits.
2. att normpriser och normkvantiteter fastställs på sätt ovan angetts.
3. att nämnden bemyndigas att på angivna grunder utbetala 70 milj kr till Svensk Fisk för kostnaderna för pristilllägg under tiden den 1 juli 1983 - 30 juni 1984.
4. att nämnden bemyndigas lämna tillstånd för att ovan angivna fasta pristilllägg får utgå på sötvattensfisk, råräka, makrill och storbackelånga.
5. att regionalt fraktstöd på ostkusten lämnas med sammanlagt högst 0,8 milj kr enligt bestämmelser som får beslutas av nämnden.
6. att nämnden bemyndigas medge Svensk Fisk rätt att disponera hela behållningen i konjunkturutjämningsfonden för kostnaderna för regleringen.

7. att nämnden bemyndigas att meddela närmare bestämmelser om pristillägg.
 8. att nämnden bemyndigas bestrida kostnaderna för ett s k trygghetsspaket för fiskare med högst 4,5 milj kr.
 9. att regleringen av import och export av fisk för budgetåret 1983/84 bestäms på samma sätt som under innevarande budgetår.
 10. att i förekommande fall högst en milj kr av de fettvaruavgifter som tas ut vid hårdning av sillolja av inhemskt ursprung med avdrag för vad som kan beräknas återbetalas vid export överförs till prisregleringskassan för fisk.
-

Detta ärende har på föredragning av avdelningsdirektören Holmberg avgjorts av generaldirektören och ledamöterna Brangmo, Eriksson, Fringel, Hillbom, Johannesson och Tibergh. Därvid har även avdelningscheferna Annerén och Sjöberg närvarit.

Ingvar Lindström

Lars Holmberg

Bilaga 1

Normprissystemet i funktion 1981/82

Ändringen av prisregleringssystemet för fisk till det s k normprissystemet har sitt ursprung i Fiskerikommitténs betänkande år 1977 (SOU 1977:74). Riksdagen beslöt år 1978 att den framtida prisregleringen för fisk i princip skulle ske i enlighet med kommitténs förslag samt att en särskild utredning först skulle utarbeta de närmare tekniska lösningarna till normprissystemet. Normprissystemet ställde stora krav på enhetlighet i prissättningsmetoden hos förstahandsmottagarna samt uppbyggandet av ett informationssystem med datoranvändning. Samordning mellan förstahandsmottagarna och utbyggandet av informationssystemet var klart i början av år 1981. Efter överläggningar våren 1981 mellan jordbruksnämnden och de båda delegationerna representerande konsumenterna resp fisket, kunde riksdagen fatta beslut om att prisregleringen på fisk för budgetåret 1981/82 skulle ske i enlighet med normprissystemet samt även i övrigt med vad parterna kommit överens om.

Enligt jordbruksnämndens prognos skulle kostnaden för pristilläggen i normprissystemet uppgå till mellan 41,5 och 59,5 milj kr för budgetåret 1981/82. Prognosen byggde på vissa antaganden om marknadsprisernas utveckling. För sill och torsk angavs ett intervall för marknadspriserna. Av nedanstående sammanställning framgår de prognosticerade priserna och de verkliga marknadspriserna. Som jämförelse anges även normpriserna. Budgetåret 1981/82 erhöll fiskarna i pristillägg 75 % av skillnaden mellan normpris och marknadspris.

	Bedömt marknadspris 1981/82	Faktiskt marknadspris 1981/82	Normpris 1981/82
Stor sill	2:15 - 2:35	1:95	2:70
Liten sill	1:60 - 1:80	1:63	1:95
Torsk	2:70 - 2:85	2:95	3:51
Kokräka	23:00	27:06	27:00
Övriggrupp 1	3:30	3:57	4:60
Övriggrupp 2	4:30	4:56	5:70
Övriggrupp 3	8:00	8:42	11:35
Övriggrupp 4	1:50	1:96	2:30

Som framgår av sammanställningen ovan var prognosen för priset på stor sill mycket optimistisk. Med prognosen 2:25 kr per kg som ett genomsnitt av de båda yttervärdena är skillnaden mellan prognosticerat marknadspris och verkligt marknadspris 30 öre/kg. Denna skillnad motsvarar i pristillägg 11 milj kronor. För den lilla sillen höll sig marknadspriset inom det prognosticerade intervallet men i den nedre delen. För övriga fiskslag gäller

att marknadspriserna blev något förmånligare än de prognosticerade. Beträffande kokräka blev marknadspriset avsevärt bättre än det prognosticerade. Totalt låg den verkliga kostnaden för pristilllägg 1981/82 inom den prognosticerade ramen. Den stora avvikelsen för sillpriserna innebar att kostnaden nära sammanföll med den övre intervallgränsen: 57,8 milj kr i verklig kostnad jämfört med 59,5 milj kr som prognosticerad maximal kostnad.

Av nedanstående sammanställning framgår fördelningen av pristillläggsbeloppen på olika grupper av fiskslag.

Pristilläggsbelopp till olika normprisgrupper 1981/82

Fiskslag	Kvantitet (ton)	Belopp (milj kr)	Procentuell andel
Stor sill	48 986	27,0	46,8
Liten sill	39 154	9,4	16,3
Torsk	38 734	16,3	28,2
Kokräka	847	1,1	1,9
Övriggrupp 1	631	0,5	0,9
Övriggrupp 2	2 657	2,4	4,2
Övriggrupp 3	447	1,0	1,7
Övriggrupp 4	<u>80</u>	<u>0,02</u>	<u>-</u>
Summa	131 536	57,8	100,0

Som framgår av tabellen ovan har sill och torsk erhållit över 90 % av pristilläggsbeloppet på totalt 57,8 milj kronor.

Tekniskt fungerade normprissystemet bra redan i början. Vissa problem med felaktigt utskrivna avräkningsnotor uppstod dock i början i rätt hög grad men har nu minskat. Pristilläggen kan numera vanligen utbetalas omkring den 15 i månaden näst efter landningsmånaden. Detta torde innebära att man i detta avseende nära nog nått så långt det är tekniskt möjligt. Sökerheten i systemet skulle dock kunna förbättras avsevärt om mottagarna i högre grad än hittills övergick till datorbaserade avräknings-system. Härigenom skulle undvikas stansfel och andra felkällor som kan uppträda vid överförandet från ett datamedium till ett annat. Målsättningen är att flertalet mottagare skall skicka magnetband direkt till statistiska centralbyrån.

Bilaga 2

Fiskslag/ Normprisgrupp	<u>Normpriser</u>		Förslag 1983/84
	1981/82	1982/83	
Sill/strömming, stor	2:70	2:80	2:98
Sill/strömming, liten	1:95	2:14	2:31
Torsk	3:51	3:85	4:27
Kokräka	27:00	29:64	32:85
Övriggrupp I ¹⁾	4:60	5:05	5:70
Övriggrupp II ²⁾	5:70	6:26	7:10
Övriggrupp III ³⁾	11:35	12:46	14:08
Övriggrupp IV ⁴⁾	2:30	2:52	2:85

1) I övriggrupp I ingår gråsej, vitling, sandskädda och pigghaj.

2) I övriggrupp II ingår kolja, rödspotta, havskatt och lyrtorsk.

3) I övriggrupp III ingår kummel, rödtunga och bergtunga.

4) I övriggrupp IV ingår lubb, skrubba och horngädda.